

דפי יגור

יום ו', כ"ג בחשוון תשפ"ו, 14.11.2025, גיליון מס' 5085

פירוש סגיו

מש"א: אודי קינן מחליף את גל שמשון למקרים דחופים.

החלפת מנהל מש"א: לאחר שלא הוגשו מועמדותות מיגור ומספר פניות לחברים נענו בשלילה, פורסם מכרז החוצה.

החלפת יו"ר קיבוץ: למכרז של יו"ר הקיבוץ הוגשה מועמדות אחת - נוקי נויפלד (בינתיים הסיר את מועמדותו).

החלפת יו"ר פנסיה: יאיר כספי ביקש לסיים את תפקידו. פורסם מכרז.

ועדת צרכים מיוחדים: יצא מכרז לבחירת שני נציגי ציבור.

החלפה מדורגת של ההנהלות: שלוש ההנהלות (קהילה, ועד ואח"י) מסיימות את הקדנציות שלהן בסוף השנה. כדי שלא כל ההנהלות יתחלפו יחד, ההחלפה תבוצע בדירוג לאחר בנייה ואישור תקציב 2026, פירוט יפורסם בהמשך.

אישור תפקיד מנהל קהילה: רמי פלג מעמיד את המשך הקדנציה שלו (שנקבעה ל-4 שנים, ואמורה להסתיים בשנת 2027) לאשרור האסיפה.

סוגיות העומדות לפתח הנהלת הקהילה וועד ההנהלה:

ערב סיום שנת התקציב, ההנהלות יצטרכו לתעדף את סוגיית אישור התקציב ולדחות סוגיות אחרות, בשל השינוי המשמעותי במקורות התקציב. יש לצפות, שהתקציב השנה יהיה שונה באופן מהותי מהתקציבים בשנים הקודמות. ניתן להתנחם בכך שבפועל היו 7 שנים של התאקלמות לאחר השינוי.

בעקרונות התקציב נצטרך להתמודד ולתת את הדעת לסוגיות הבאות:

מקורות

הפחתת מקורות בסך 10,000,000 ש"ח בשל המיסוי. הפחתת מקורות בסעיף הביטוח הלאומי, טרם ברור מה ההיקף.

חישוב רווחים ריאלי מהעסקים - עד כה חלק משמעותי מהרווחים, שנכללו בתוכנית העסקית של אח"י חושבו כמקורות בתקציב. בשנת 2025 ראינו, שעסקים שיש להם רגישות עסקית מסיבות שונות (למשל, בצורת ונזקי מלחמה שהשפיעו על ענפי החקלאות ולגין) לא עמדו בתוכניות והדבר יצר באופן ישיר גרעון בתקציב. המקורות בפועל היו פחותים באופן משמעותי ממה שתוכנן.

הלוואה קבועה לתקציב שוטף - כיצד מתייחסים להלוואה

לצורך מימון התקציב השוטף?

שימושים

כיצד מתייחסים לגרעון התקציבי שהיה בשנת 2025, לאור שינוי בשיטת המיסוי ולאור הפער בין התוכנית לבין הביצוע בעסקים. אילו שימושים יש לצמצם או לבטל, על מנת להגיע לאיזון תקציבי?

איזה היקף השקעות נכון לצמצם לנוכח האתגרים השונים: ממדיים, שיפוץ דירות קטנות, צבירת ממון לשיוך לעת שיוך, השלמת פרויקט שכונת הברכה ועוד.

מה היקף ההשקעות הצרכניות לאור המצב? מה היקף הבצי"מ (רזרבה - הוצאות בלתי צפויות) הנכון ריאלי לנכח המצב? כמו כן נידרש לבחינת הדרך לאישור התקציב, כך שלא ייווצר מצב של קבלת החלטות שאינן מתחשבות במצב הכלכלי של יגור ומסכנות את האיזון הכלכלי.

חידוש חניות ליד הארכיון ובעוקף: לאור ביטול מספר פריטים בתוכנית ההשקעות התפנה מקור כספי לביצוע תאורה וחפיו באספלט לחניות.

עיכוב באישור התב"ע: תהליך אישור התב"ע מתעכב בשל צורך בבדיקות גיאולוגיות לסימון קו סדק/שבר שיכול להשפיע על השיקולים בתכנון התב"ע. בימים אלו הוזמנה עבודה לבדיקה מדויקת של מיקום קו ההעתק לצורך גיבוש תמונת המצב, וכן תיבדק הסוגיה המשפטית ביחס לסוגיה זו. סוגיות, שהיו בעבר באסיפה וחזרו להנהלות: נוהל קבורה ונוהל טיפול בחובות - ידונו בהתאם לסדרי העדיפויות של ההנהלות.

עדכוני צוותי החירום ביגור (איל שריג יו"ר צחי)

צוותי כוננות: כיתת הכוננות באחריותו של אלון חגי, כיתת הכוננות של מג"ב באחריות אורן גונן.

צוותים מקצועיים: צוות רפואה המורכב מאנשי הרפואה ביגור, צוות כיבוי אש, צוות חילוץ, צחי"י - צוות מצומצם העוסק בשוטף ומתרחב בזמן חירום, מקיים שיתוף פעולה עם צחי"י כפר חסידים. כל חברי הצוותים עברו הכשרה או אימון, והם מתאמנים ומתרגלים במהלך השנה.

אני מבקש בהזדמנות להודות לכל חברי הצוותים על הנכונות להתנדב ולבצע תרגילים על חשבון זמנם החופשי.

בחודש הקרוב בדיקת מטפים במידה ומישו רוצה לרכוש מטף לבית או חושב שחסר אצלו בענף, בבקשה לפנות אלי.

ביום ד', כ"ג בתשרי תשפ"ו, 15.10.2025

הבאנו לקבורה את חברתנו

חיה לב-איל ז"ל

בית יגור אבל עם המשפחה

בית יגור משתתף בצער

ישראלה וברק סלע והמשפחה

על מות הבן האח

ניצן סלע ז"ל

לאבירים בירמן - להצלחות בניהול ענף המזון.
לקרן אוחנה וצוות האבלות - על השירות והסיוע למשפחות.
מנהלת החינוך החברתי: אחינועם תלם-דונדה סיימה את תפקידה.

משולחן הנהלת קהילה: נוהל קבורה, נוהל בנייה פרטית, נוהל דירות קטנות, מעגלי תנועה בצומת הכלבו ותכנון צומת הבלוקונים, שיפוץ דירות קטנות באולפן, רפורמת מחסן ציוד.
ועד ההנהלה: עקרונות קליטה אושרו בוועד ויועברו לדיון באסיפה.

משולחן השיור: בישיבה האחרונה הוצגה תוכנית העבודה של הצוות ועיקריה: המשך אישור התביע וסיום סימון כל הדירות לכל הקבוצות בשנת 2026, במקביל לקידום הסדרי בית משותף ועוד סוגיות.

מגורים כתושב בדירת החבר: לאחרונה עלתה סוגיה של רצון חברים לאפשר להורה של אחד מבני הזוג או לבן לאחר גיל 30, להתגורר באופן קבוע כתושב בדירת החברים.

סקר שביעות רצון: הסקר הוצג להנהלת הקהילה באופן תמציתי. בתכנון - להיפגש עם כל מרכז תחום באופן אישי, ולאחר מכן לקיים דיון עמוק יותר בהנהלה.

תאונות דרכים בקיבוץ: גישת הקלנועיות למחסן התאים - שני זהבי, מרכזת ועדת תכנון, בודקת/בוחנת פיתרון למניעת התהפכות קלנועיות לבאים למכבסה.
אין תחליף לשיקול דעת ואחריות אישית ומשפחתית, במיוחד ביחס לנהיגת בני נוער וחברים מבוגרים או חולים.
נהיגה בקלאב קאר - אין לאפשר למי שאינו בעל רשיון נהיגה לנהוג בקלאב קאר.
נהיגה בקלנועיות - רק מגיל 16 (אלא אם יש מגבלות בתנועה) וגם לאחר הסבר על חוקי התנועה.

בחירת יו"ר קיבוץ: הוסרה מועמדותו של נוקי נויפלד לתפקיד. המכרז הפנימי יסתיים ב-16.11.

עצירת תוכנית השקעות: לנוכח השינוי במקורות (מיסוי ותוצאות עסקיות) של תוכנית 2025 החלטנו לעצור את ההוצאות ואת תוכנית ההשקעות, גם להשקעות והוצאות שאישרנו כבר, וזאת על-מנת שנקטין את הפער בין המקורות לשימושים בשנה זו. לאחר אישור תוכנית 2026 נגבש תוכנית השקעות על-פי סדרי עדיפויות בהתאם למסגרת ההשקעות שעליה יוחלט.

מילים טובות:

לישי בירמן - על ניהול מצויין של הברכה בעונה שחלפה.

למניעת התאונה הבאה דורון גרודמן

לאחר שהתברר, כי בכמה נקודות בקיבוץ נרשמות מהירויות נסיעה גבוהות מהסביר ואף מספר מקרי תאונה חוזרים, הוחלט על ביצוע שינויים נקודתיים במטרה לצמצם את הסיכון.

הוספת פסי האטה - במטרה לרסן את מהירות כלי הרכב הנעים בתוך הקיבוץ וליצור סביבה בטוחה יותר להולכי רגל, רוכבי אופניים וילדים.

הגבהת עטרת כיכר עץ הזית - השינוי בוצע בעקבות תאונות חוזרות ונשנות, שנגרמו עקב נהיגה בקלות ראש, נסיעה מהירה, "חיתוך" של הכיכר ועלייה על העטרה. הגבהתה נועדה להכריח את הנהגים לבצע סיבוב מלא, להאטה ממשית ולמניעת התנהגות מסוכנת במקום.

אני מודע לכך שצעדים אלה עשויים ליצור תחושת חוסר נוחות מסוימת בקרב נהגים שהתרגלו לתוואי דרך שונה, אך חשוב להבין כי מדובר בהתאמה שנועדה להציל חיים. השינויים נועדו לגרום לכולנו להוריד את מהירות הנסיעה ולהתאים את הנהיגה

לתנאי הדרך - שינוי שדורש הרגל, אך תורם לביטחון של כולנו.

יחד עם זאת, חשוב להדגיש - אין מקום שהוא חף מסכנות.

עדיין קיימים אזורים שבהם נדרשת זהירות מרבית, והאחריות חלה על כל אחד מאיתנו, בכל נסיעה ונסיעה. מטרת הפעולות היא להפחית את עוצמת הפגיעה בעת תאונה - ולהפוך, חלילה, אירוע שעלול להיות קטלני - לאירוע שניתן לצאת ממנו בחיים.

לכן, אני קורא לכל הנהגים, רוכבי האופניים, הקלנועיות, הקלאבקים והולכי הרגל בקיבוץ - להקפיד על חובת הזהירות הכללית, לנהוג באחריות ובסבלנות, ולזכור שבכל רגע על הכביש אנו שותפים באחריות על שלומם של אחרים.

1. בחירת מרכזת ועדה צרכים מיוחדים

אודי קינן: כזכור, האסיפה החליטה שהתפקיד לא יהיה כלול בתפקיד רכזת בריאות ורווחה, ולאור זאת קבענו שהקף המשרה יהיה עשרים אחוז. התקיים מכרז. נרשמו שלושה חברים. עינב שגיב, איל שריג ואריאלה גרעין. הצוות, שכלל את יעל ס"ט רשף, רמי פלג ואותי, נפגש עם שלושת המועמדים. מסקנת הצוות, שכולם מתאימים, וההמלצה נפלה על אריאלה גרעין. אריאלה באה מהתחום והתמחותה בו, היא מועמדת טבעית לתפקיד, ונשמח עם תצטרף למעגל בעלי התפקידים ביגור.

אריאלה גרעין: אני עוסקת בעולם הצרכים המיוחדים מזה 20 שנה, מנהלת מסגרות ומלווה משפחות. התחום כולל סוגיות תעסוקה, פנאי, דיור חוץ ביתי וזכויות על פי חוק. אני בטוחה שהניסיון שלי בעבודה מול משרדי הממשלה ולשכות הרווחה יעזר לי להצליח בתפקיד הרגיש והמשמעותי שאני רוצה לקחת על עצמי, ולהשיג לחברי יגור הזקוקים לכך את המירב והמיטב. (איל שריג מציג את מועמדותו)

2. צבר - יגור שותפות סולרית

דגן שוחר: לפני חודש הצגנו פה את התוכנית לשדה הסולארי "אגרו וולטאי" עם חברת "דוראל". התוכנית אושרה ברוב גדול בקלפי. הערב אנו מציגים פרויקט שונה לחלוטין, למרות שגם הוא קשור לאנרגיה סולארית. בלב הפרוייקט ניצול שטח המאגר להפקה ואגירה של אנרגיה סולארית. המערכת הזו באה להחליף מערכת קודמת שנבנתה לפני כ-7 שנים ולא הביאה את הפירות המיוחלים. המערכת הישנה נבנתה והותקנה על ידי יגור, המערכת החדשה תיבנה על ידי חברה מקצועית שהתמחותה בניצול מאגרי מים להפקת אנרגיה סולארית. מדובר בהכנסה שנתית של מאות אלפי שקלים ליגור.

נציג חברת "צבר - סולאר": חוץ מזה שאני חבר קבוצת גבת והקמתי את החברה לפני 16 שנים, אני גם בא מרקע המאבק הציבורי לשימור הסביבתי והאקולוגי בצפון, ההתנגדות להקמת שדה התעופה בעמק יזרעאל ולמיזמים

להקמת תחנות כוח ותחנות רוח במרחבי העמקים והגליל. יזמות אנרגיה מתחדשת באה קודם כל מהמקום של לעשות טוב לסביבה. החברה עובדת עם הרבה ישובים בצפון: רמת דוד, בית לחם הגלילית, מדרך עוז, עין השופט ועוד. צברנו ניסיון וקשר בעבודה עם מועצות אזוריות, ועדות תכנון, רשות הניקוז ומנהל מקרקעי ישראל, עובדים מהר ומביאים תוצאות. רוב עובדי החברה - אנשי קיבוץ ומושבים. הקשר הטוב עם המוסדות והגופים השלטוניים מאפשר לנו להשיג אישורים במהירות ולהגיע לכמעט מאה אחוז הצלחה באישורים לפרוייקטים הסולאריים. המערכת משלבת מעגל קולטים על דפנות המאגר ואי צף בתוכו. זאת לא מערכת חדשה, אלא מערכת יעילה ונוחה להחזקה שפועלת כבר בעשרות מקומות. חוץ מהתקנת הקולטים אנחנו גם מספקים שירות אגירה, שיוק ומכירה של החשמל לשוק. מדובר בפרוייקט קטן יחסית מבחינת גודל הקרקע. את האישורים הלא מסובכים הדרושים, מבחינה תכנונית, כבר קיבלנו. בדרך כלל ההצלחה בעבודה המשותפת עם הישובים, בפרוייקט כזה, מובילה לפרוייקטים נוספים. תקבולים ליגור בהסכם:

בתקופת ההקמה 2,180,000 ש"ח
תקבול שנתי מוערך לאחר ההקמה 700,000 ש"ח

דגן שוחר: פנינו לכמה חברות, קיבלנו מספר הצעות. ההצעה של "צבר" היתה המקצועית והאופרטיבית ביותר. המאגר ממשיך לעבוד כמאגר מים לכל דבר. כדי להשיג את אישור חברת חשמל היינו חייבים להשיג חתימה של תאגיד "מי יגור", שהפרוייקט לא מתנגש או מפריע לפעולתה בכל צורה. יגור מביאה את הקרקע ואת החיבור לרשת החשמל, החברה הסולארית מביאה את ההון, את הידע המקצועי ואת היכולת למכור את החשמל. השותפות הזאת לא מסכנת את יגור בשום צורה.

ההצעה לקלפי: אסיפת יגור מאשרת את העקרונות המסחריים בשותפות, כפי שהוצגו באסיפה, להקמת מאגר סולארי על המאגר, ומסמיכה את הנהלת הקיבוץ לנהל את המו"מ עם היזם ולחתום על הפרוייקט.

ריכוז צוות צרכים מיוחדים אריאלה גרעין נבחרה

אישור פרויקט סולארי על מאגר יגור עם חברת "צבר סולאר"

בעד - 348 מצביעים (87.22% מהמצביעים)

נגד - 51 מצביעים (12.78% מהמצביעים)

רצח יצחק רבין הלל לזכרו

ב-4.11.2011 מלאו 30 שנה להירצחו של ראש הממשלה יצחק רבין. הרצח בוצע על ידי יגאל עמיר, יהודי, בסיומה של עצרת גדולה בכיכר. הייתי שם. הכיכר בה

נשא את נאום חזון השלום נקראת מאז על שמו.

רבין היה סמל ללקיחת אחריות. לדוגמה, כשהנסיון לשחרר את נחשון וקסמן לא צלח, לקח אחריות. מקרה נוסף, כשאשר את הפעולה לשחרור חטופי אנטבה, השאיר מכתב, ובו התחייב להתפטר אם המבצע ייכשל. גם במקרה חשבון הבנק שלו בחו"ל, שלא הוא פתח אותו, לקח על עצמו את מלוא האחריות. כזה היה, ראש ממשלה ישר ואמין. כשאנחנו רואים איך מתנהלת המדינה/הממשלה של היום, ובעיקר ראש הממשלה, רבין חסר יותר. עלינו לעשות ככל יכולתנו, במסגרת החוק, לבחור בממשלה אחרת, ובראש ממשלה דומה יותר ליצחק רבין. יצחק חסר לי, ראוי שנוכח ונזכיר.

מתוך הארכיון

"סרטן של אי סובלנות" - כשהשיח הציבורי הופך רעיל

מתוך ארכיון יגור, תגובת חיים טרלובסקי (טהרלב) ביומן יגור 15.3.1946, לדברים שהוטחו בו באסיפה על ידי חברת יגור, שדיברה בגנותו בגלל דעותיו הפוליטיות.

בהיסח הדעת זכיתי אתמול, באסיפה, לקראת ועידת הקיבוץ לפרסום רב. ואם כי המפרסמת לא התכוונה לשבח, אני מודה לה על גילוי הלב, האומץ המוסרי, והישר לחישוב האמת. שהרי למען האמת והצדק חייב אדם לעשות הכול, בייחוד כשאנו עוסקים ב"נאמנות לקיבוץ, לשלום ולשלמות". אין זה מקרה ראשון של התקפה עלי, כ"חותר תחת היסודות", וכ"בלתי נאמן", אלא שהפעם השתמשה בי המתקיפה כבאמצעי לחץ כלפי מטרה אחרת, גדולה וחשובה יותר ממני. לא ארשה למי שחושב את עצמו לנושא על כתפיו את הקיבוץ כולו, לעשות ממני קרניים לנגן בהן את מתנגדיו הפוליטיים.

אני חווה את זה מבשרי, ובבשר אחרים, בחיי היום יום ועל כל צעד ושעל, **סרטן ממאיר ומסוכן** של אי סובלנות. אם לא נתעורר, לעקרו בהקדם, נאחר את המועד.

בכל מגע קטן, בכל סכסוך פועט, בין אדם לחברו, הפכה השתייכותו הפוליטית של החבר לגורם חשוב, גם אם כאילו בהלצה, וזו תופעה שצריכה להחריד אותנו. ההופעה באסיפה אמש הוכיחה, כי הרוח הזאת מצאה לה מקום לא רק בלבם ובפיהם של "יושבי קרנות", אלא גם בין חברים התופשים מעמד ועמדה וממלאים תפקידים, שהרי החברה שדיברה בגנותי, הינה חברת מזכירות ומרכזת ועדת החינוך. אני פונה לכולנו, למנוע את הנוהג של **הכתמה אישית** של חברים בגלל השקפות פוליטיות או עמדותיהם בשאלות הקיבוץ.

לא אשלים לעולם עם זה, שבגלל **אי השתייכותי** לזרם מסוים בתוכנו, יוכל כל אחד מחברי הקיבוץ להביט עלי תוך הרגשת **עליונות**.

אני מקווה, כי כל חבר וחבר בתוכנו, אשר דעותיו הפוליטיות עוד לא העיבו על מצפוני, יושרו, ויחסו החברי לשותפיו לחיים וליצירה - ימצא אומץ לגנות את התופעה הזאת בחיינו, על אף שאנו עומדים לפני בחירות.

מִכְבֵּיָה יגורית

למובילים חוג, סדנה, ענף ספורט, תחום גוף-נפש,
תנועה, כושר, ריקוד, אומנויות לחימה, אקרו,
משחקי חשיבה/אתגר ועוד.

הזמנה להוביל פעילות באחד מימי החג!

הקישור באתר יגור הרשמי וחצר יגור.

פרטים נוספים: יאנה פוליאק גרודמן.

חנוכה ביגור

קול קורא לעוסקים בענפי הספורט
להשתתפות במכביה היגורית

שיחה עם יונה טפר לרגל יציאה לאור של ספרה החדש "אפריק מחפש חבר"

והחשיפה להפקרות הנוראה שהביאה לאסון לא יכולתי לכתוב. הרגשתי שהשמיים כבר לא כחולים כפי שהיו. משהו התאבן בי. השמחה נעלמה. הכתיבה לילדים נראתה לי פתאום חסרת טעם מול המילים שילדי ישראל נחשפו אליהן כמו: רצח, חטופים, מוות, אונס, שריפות, מחבלים, הריסת בתים - מבול של מילים קשות ומכאיבות. כשהייתי גננת לפני שנים, ניסינו לשמור על הילדים מחדשות קשות וממילים כל כך ישירות ואכזריות, אבל מול השיטפון ששטף את הארץ לא היה איך לעצור. הכתיבה על פרח, חתלתול, חברים או תזמורת נראתה לי פתאום בלתי אפשרית, כאילו אין להם מקום במלחמה שסביבנו. זאת הייתה הרגשתי, אבל לסופרים ולמשוררים רבים דווקא היה צורך עצום בכתיבה. הפייסבוק, העיתונים ועוד - הוצפו באין סוף שירים, הגיגים וסיפורים, שבהם כל אחד ואחד מהם העביר את עוצמת רגשותיו למילים.

אבל כפי שאומרים החיים ממשיכים וגם אני בשלי. בספר החדש מסופר על קרנף קטן המחפש חבר בסוואנה. הוא נתקל בדחיות ובאכזבות, אבל זוכה לבסוף בחברים למשחק.

מנקודת מבטך, מה מצב ספרות הילדים בארץ? מצב הקריאה לא טוב, למרות כל המחקרים המצביעים על תרומת הקריאה, ההקשבה, לחשיבות השפה ולהתפתחות החשיבה והרגש. הספרים מתקשים להתמודד עם שטחיות המסכים. מספיק לעקוב איך השפה הולכת ומצטמצמת כדי להבין את התהליך.

על הספר "אפריק מחפש חבר"

אפריק קרנף קטן ובודד, יוצא לסאוונה לחפש חבר. לאחר דחיות ואכזבות מבעלי חיים שונים הוא מוצא שני חברי אמת, זברה קטנה וגנו צעיר. את איורי הצבע היפים צייר אביאל בסיל. יצא לאור בהוצאת "גם וגם". הספר מיועד לילדים, נכדים ונינים מגיל 3 עד 6+. חברים המעוניינים יכולים להזמין את הספר אצל יונה. מחירו 74 ש"ח, לחברי יגור 40 ש"ח (תשלום בתקציב או במזומן).

על הנושא "לחפש חבר" - אינני זוכרת שבספרי הקודמים עסקתי בצורה ישירה בחיפוש חבר. חברות בין ילדים היא נושא חשוב מאוד בילדות ולכן ייתכן שמהו ממנו נכנס בעקיפין גם לספרי הקודמים, העוסקים בעולמם של ילדים.

איזה מספר הספר הזה? "אפריק מחפש חבר" הוא ספרי ה-62 לגילאים השונים (חוץ ממאות ספרים של סופרים רבים, שראו אור בעריכתי).

במה עסקו ספריך הקודמים? "הצדף של מלכת הים" הוא ספרי הלפני אחרון, שראה אור בשנת 2020. הוא ספר געגועים בין בנות דודות, שאחת חיה בישראל והשנייה בארה"ב, והקשר מתחזק ביניהן בעזרת הצדף של מלכת הים. אחריו יצא "גם אבא ואבא", המספר על שני אבות שטסים עם ילדתם הקטנה לנפאל לקבל תינוקות חדשה ונקלעים לרעידת אדמה חזקה בקטמנדו.

איך משפיעה המציאות בארץ על הכתיבה, מאיפה הכוח והרצון לכתוב? בשנים האחרונות, מתחילת המהפכה המשטרית, דרך השינוי במשפחתי ועד אסון המלחמה הנורא

ביקור בגן

עפרי שרון: במפגש מקרי בקופה יונה סיפרה לי על הספר והזמנתי אותה לגן לספר אותו. השבוע שלפני הגעתה הוקדש לספריה. ספרים שהילדים מכירים, בחירות יומיות איזה ספר ירצו שנקרא, הכנת דפי צביעה וצבעיתם, וכמובן ובעיקר - קריאת הספרים, בחלקם תוך כדי המחזות. השיא היה הגעתה של יונה. בשביל הילדים זה כמעט כמו סלב לילדים בוגרים! יונה סיפרה להם את אפריק ובהמשך דיברה איתם על הספר ובכלל.

בחינוך היום מדברים הרבה על קשר בין-דורי ועל חיבור לקהילה. יונה היתה "גננת העברה רב דורית", ובדרך גם לימדה אותי דרמה, ציור ועוד.

ביקור בית

יובל גרטמן הביא את הפלוגה מבה"ד 1 ל"יום חינוך" ביגור. ביום ראשון 2.11.2025 התארח פלוגה ה' מגדוד "הדס" בה"ד 1 (פלוגה המורכבת מצוערי הנדסה קרבית ויהלום) ביגור במסגרת יום חינוך. הצוערים ירדו במסלול נחל המעפילים בהדרכת אילון דורפמן וניר יובל. עצרו בפינה החדשה לזכרו של אסיף לוגר ז"ל, שמעו על דמותו ונפילתו, וכיבדו את זכרו. בהמשך, נהנו מארוחה על האש בבאלגן, בניצוחו של נבו גולדשטיין וצוות באלגן. משם המשיכו למסלול יגור בשתי תחנות בהדרכתם של גבי קרדוש וגדי רביב. לסיום, התקיימה הרצאה במועדון מאת אירה גרטמן, אימו של יובל, שעסקה בדרכי התמודדות עם מצבים נפשיים של חיילים ותפקידו של המפקד במצבים אלו. האירוע עבר בהצלחה גדולה והצוערים נהנו מאוד ולמדו על הקיבוץ.

שאלות ליובל

משהו על עצמך: גיל 21.5, בן של גלעד ואירה, נכד של מימי, תיבדל לחיים ארוכים, ויואב ז"ל, אחרי מסלול ב"הנדסה קרבית". כרגע בבה"ד 1.

מי היו בקבוצה שבאה איתך? אנחנו פלוגה של קורס קצינים של הנדסה קרבית, המשלבת את הלוחמים מגדודי ההנדסה ויהלום.

מאיפה היוזמה? הרגיש לי שאנשים לא יודעים באמת מה זה קיבוץ, ויש להם מידע חלקי ולא פעם שגוי. בבה"ד 1 מתמקדים מאוד בהרחבת אופקים וכחלק מזה חשבתי על יוזמה זאת.

למה היה לך חשוב לבוא עם החברה ליגור? היה לי חשוב ללמד אותם על הקיבוצים, והיה לי ברור שעל הרגליים ביגור זאת הדרך הטובה ביותר, הן מבחינת ההיסטוריה העשירה, בשילוב עם מודרניות ותנועה קדימה, וכמובן, אנשים טובים שמוכנים תמיד לעזור.

איך אתה מסכם את האירוע? האירוע עבר בהצלחה גדולה, ולפי תגובות קהל היעד והמפקדים עבר בצורה מעולה. במהלך הנסיעה לבסיס, וגם בהמשך, אנשים עוצרים אותי, שואלים שאלות, מתעניינים ומספרים לי, כמה למדו ועד כמה הסיור שינה את קו המחשבה שלהם, מה שמעיד על הצלחתנו במשימה.

אני, ולא מעט אנשים, עבדנו קשה מאוד, על מנת להרים את היום הזה ועל כך התודות:
לצוות התרומות של יגור שתרום סכום נכבד שעזר לנו לממש את מרבית האירוע.

ניר ואילון יובל, לאילון דורפמן, שהדריכו את הטיול והביאו לכל אחד בקבוק מים אישי.

לאבירם בירמן וצוות ענף המזון, שדאגו להוציא פלוגה לוחמת שבעה ולמעלה מכך.

לנבו, אורן, רני וצוות באלגן שעשו לנו על האש והוסיפו עוד.

לענת, גדי וגבי, שהדריכו אותנו במרכז המבקרים ובסליק בצורה מרתקת.

ליעל קול וישי בירמן, שאיפשרו מקלחת חמה בבריכה.

לנעה ברקן וסער גרעין, על המועדון וההגברה.

לכל החברים שעצרו, שאלו ופרגנו.

והתודה הכי גדולה להורי, **אירה וגלעד**, שעבדו לילות כימים על ההפקה כולה ועל ההרצאה המדהימה שהייתה שיאו של היום וזאת בשקט בשקט עם ירידה לפירטי פרטים.

מגילת תודות ארוכה זאת היא ההוכחה והדוגמא הטובה ביותר שיכולתי לתת. והיא המחישה בצורה מדויקת את הלב הקיבוצי שעדיין פועם בחוזקה.

תודה תודה, תודה.

יובל

זו השנה השביעית שבמוצאי יום הכיפורים אנו נפגשים במועדון למפגש "בין אדם לחברו". הנושא המרכזי הפעם היה "מתחת לאלונקה" - סיפוריהם האישיים של אנשינו המשרתים תקופות ארוכות במילואים, ושל משפחותיהם.

פתח את הערב **אהוד קוטליאר**. הוא תיאר את המשבר שחווים הוא וחבריו במעבר בין הלוחמה בחזית לבין החופשות הקצרות בבית במהלך סבבי הלחימה השונים. אהוד הדגיש את תחושת הניתוק והניגודיות במעבר שבין הצבא לאזרחות, ואת החוויה שכולם המשיכו הלאה. בחזית יחידת הלוחמים מגובשת סביב המטרה המשותפת ביחסי חברות, ערבות הדדית וסולידריות, למרות ההבדלים בין האנשים בהשקפות העולם ובדעות הפוליטיות. לעומת זאת, בהגיעם לחופשה בבית הם נתקלים לא אחת בתחושת הקרע בעם, בחוסר כבוד וסובלנות, וזה מחלחל גם לשיח הקיבוצי ביגור. מי שחזר משדה הקרב לא מצפה שיבינו אותו, אך מצפה להכלה, סובלנות ותמיכה על השירות. אהוד הדגיש שביגור יש הרבה כוחות חיוביים, אך יש לעבוד קשה ולהיכנס "מתחת לאלונקה", כדי שבחברה שלנו יהיו יותר הקשבה, איכפתיות ותמיכה אמיתית זה בזה. כך נהייה חברה שבה החברים משמיעים את קולם, וגבולות השיח הם חבריים, מכבדים, והולמים את הערכים שלנו.

נטשה גורליק שור סיפרה על התארגנות נשות המילואימניקים לעזרה הדדית, כשבני זוגן במילואים ארוכים, ועל גיוס חברים במשך לעזרתן בהכנת ארוחות ובצרכי הבית. גם כשבן הזוג מגיע לחופשה בבית הוא איננו כתמול שלשום, הוא עדיין חי את חוויות המלחמה. היא סיפרה בכאב על הקושי לקבל הערות כמו "לפחות אתם נהנים מההטבות ומהמענקים", או "בגלל שאתם ממשיכים לצאת למילואים המלחמה לא מסתיימת"... בתום דבריה, גם היא, כמו אהוד, ביקשה לגלות יותר הבנה והוקרה למילואימניקים ולמשפחותיהם.

ערן לרנר סיפר על תפקידי יחידת האלפנייסטים במהלך המלחמה. על חלקם בהגנת הצפון, אחרי שצה"ל כבש את החרמון הסורי, ועל חלקו בפרייקט של יחידת האלפנייסטים - בעמותת "ארז". העמותה מוציאה לקורס החלקה על השלג קבוצות של פגועי המלחמה - כרותי גפיים, פוסט-טראומטיים ואחרים. האימון הקשה מסייע לשיקומם הנפשי ומזמן להם מיומנות מהנה להמשך חייהם. קורס זה ניתן על ידם גם לנוער של קיבוץ בארי אחרי השבעה באוקטובר, ותורם לשיקומם.

ליעם מדלינגר הגיע משרות מילואים ארוך כלוחם בעזה. ליעם סיפר על התקרית הקשה שבה נורתה על הצוות שלו פצצת אר.פי.גי. בזמן ששהו בבית-ספר מקומי. ליעם סיפר על האירוע הקשה - על הפציעה הגופנית והקושי המנטלי בעקבותיה, ועל נפילתם של שניים מחבריו הקרובים ופציעתם של אחרים. הוא הסביר כי ההתעקשות שלו לא להתפנות ביום האירוע ולהישאר במקום, כמו גם לשתף אותנו בסיפור הקשה. זו דרכו להתמודד עם הטראומה, ולהימנע מלהיכנס לפוסט-טראומה. ליעם קרא לכולנו כחברה לתמוך בלוחמים, והעלה על נס את חשיבות התמיכה הזו להרגשתם ולתפקודם.

ריטה בורדנקוב סיפרה על התמודדותה עם העובדה ששלושת בניה היו מגויסים בו בזמן בחזיתות השונות. היא תיארה את התמיכה החמה שקיבלה מחברותיה, את התעלמותה מהחדשות, את הקושי העצום להיפרד מכל אחד מהבנים שחוזר מחופשה בבית לחזית, ואת ההחלטה הקשוחה - לא לבכות.

כל אחד מהדוברים בחר בשיר שמדבר ללבו, ושירה בציבור חתמה את חלקו במפגש. קהל החברים יצא נרגש מהפתיחות שגילו הדוברים בחשיפת כאביהם ובדרכים השונות שמצאו להתגבר ולהמשיך בתפקידיהם. פה ושם זלגו דמעות. גם הביקורת שהשמיעו על תגובות שונות בציבור נגעה בלבבות, ונראתה חשובה מאוד.

תודות חמות -

לחמשת הדוברים שנענו לפנייתנו לשתף את הציבור בחוויותיהם האישיות במלחמה, **לליטל ברקן** שהובילה את השירה בציבור, **ליובל זך** - על ההגברה, **לספה סוויצקי** שהכינה את המצגת, **למיכל ישורון** שהנחתה את המפגש, **למיכל מלכין וליאנה פוליאק-גרודמן** על הפירסום, ולקהל היגורי האוהד. במיוחד שמחנו לראות השנה בקהל גם חברים צעירים, שבשנים קודמות לא הגיעו למפגש זה במוצאי יום כיפור. אנו מקוות להשתתפות רחבה של חברי יגור במפגשים הבאים במוצאי יום הכיפורים. צוות "בין אדם לחברו": **רבקה קוטליאר, מיכל ישורון, גלית חגי, רחליה סגל ויונינה דור.**

שטראוס באהבה - חיבור של לב, קהילה ועשייה משמעותית

ביזמה מרגשת במיוחד, עובדות ועובדי שטראוס, בשיתוף עם עמותת "רתם למען הקהילה", הקימו פינת ישיבה חדשה לחיילים הבודדים בקיבוץ יגור, במסגרת שבוע האחריות החברתית של החברה.

כ-25 עובדים ומנהלים משטראוס הגיעו ליום התנדבות בקיבוץ, בבית לחיילים בודדים, שכלל עבודות נגרות, בנייה וצביעה, מתוך רצון אמיתי להעניק לחיילים הבודדים מרחב חמים, מזמין ונעים, שישימש עבורם מקום למפגש ולמנוחה בסופי השבוע ובכלל. עמותת "רתם למען הקהילה", שהוקמה לזכרו של החייל רתם שרביט ז"ל, שנהרג בלבנון בשנת 1997, מקיימת מדי שבוע ארבעה עד חמישה פרויקטים קהילתיים ברחבי הארץ. העמותה מתמחה בחיבור בין חברות עסקיות לבין קהילות ומוסדות הזקוקים לסיוע בתחומי עיצוב, נגרות וגינון, ותרמה עד עכשיו לעיצוב מעל 100 בתים של חיילים בודדים ברחבי ישראל.

שגיא, סמנכ"ל התפעול בקבוצת שטראוס, הוסיף: אחרי השנתיים האחרונות לראות את העובדים מגיעים מרצונם עם כל כך הרבה אהבה ותחושת שליחות זה מחמם את הלב ומרגש במיוחד. בשטראוס אנו רואים בחיבור לקהילה ובנתינה חלק מרכזי מהתרבות הארגונית ומהדרך שלנו לעשות טוב.

עידית, מובילה חברתית במטה חטיבת התפעול בשטראוס, שיתפה: חשוב לנו לתת מעצמנו ולחזק את הצפון ואת החיילים בפרט. הם עוברים מסע לא פשוט, ומגיע להם מקום נעים ומכבד שירגישו בו בבית. זה חלק בלתי נפרד מהאחריות שלנו ומהערכים שמנחים אותנו מדי יום.

אור, מנו וטל מצוות מטה התפעול, בשטראוס סיכמו ברגש: השמחה הגדולה היא בלדת. לדעת שהחיילים ישבו כאן, ינשמו רגע יורגישו שמעריכים אותם - זו המתנה האמיתית.

הערת העורך: ביגור מתגוררים היום 8 חיילים. בודדים, 5 מחו"ל, 3 ישראלים. גרים בכניין שליד הגשר בתחתית הוואדי. הדיירת האחרונה נכנסה לפני שלושה חודשים. פרויקט ציוני של יגור, שעדיין פעיל למרות ההפרטה והשיח.

שנתיים לאסיף

על אירועי ההנצחה והזיכרון לאסיף לוגר,
ו"קשר מות" ספר השירים לזכרו

עדי ליבנה לוגר:

אסיפי, פעם חשבתי, שהדבר הכי כואב שאוכל לחוות הוא לידה (והאמן לי, זה כואב תופת), אבל מסתבר שהייתי מוכנה ללדת שוב ושוב, כי כאבי הלידה הם כאין וכאפס לעומת כאבי הפרידה.

אני נפרדת ממך בכל יום מחדש, בכל בוקר כשאני פוקחת עיניים, בכל פעולה, קטנה כגדולה, בכל נשימה, שטחית או עמוקה, כל רגע בכל יום הוא פרידה. כל רגע בכל יום הוא געגוע.

והזמן, נוהגים לומר שהוא עושה את שלו. אני טוענת שהוא אינו עושה דבר.

אלו אנחנו שעושים את שלנו. הוא סתם עובר. אנחנו עושים את העבודה הקשה. בוחרים בכל בוקר לקום (לפעמים עם חיוך), בוחרים בטוב, במאור, בדרך בה אנחנו רוצים ללכת, בוחרים בדרך בה אולי גם אתה היית הולך.

השארת לנו חתיכת דרך ללכת בה וערימת חלומות שיש להגשים. אנחנו משתדלים לעמוד במשימה בכבוד, פוגשים אנשים טובים באמצע הדרך (כי לכד תמיד קשה יותר וביחד תמיד טוב יותר) ובעיקר, בעיקר מנסים לעשות טוב בעולם המורכב הזה, לאורך ולזכרך.

אתה חסר פה בכל פעימת לב ואהוב לתמיד.

טקס הסרת הלוט, ב"פינת אסיף", בכרמל

עידן: במרץ 1924 הקמנו את עמותת "דב הקוטב במדבר". אנחנו חונכים היום, בהתרגשות רבה, את השלמת היעד הראשון שהצבנו לעצמנו, הפינה הזאת, שהמשמעות שלה בעינינו היא לקיחת שטח פראי, בור והפיכתו ל"פינת אסיף".

חשובה לנו מאוד הקירבה והחיבור ל"שביל ישראל". פה מעלינו בכרמל, אסיף הירבה להיפגש עם חבריו לפק"ל קפה. הנקודה הזו היא סוג של מפגש התקופות השונות בחייו: פארק באלגן, שהרבינו לפקוד אותו כשהיה קטן, בית הספר שבו למד, משטח האספלט של מסיבות הטרנס, טרם השכונה החדשה מעבר לוואדי, אולפן ההקלטות, שעבד בו לפני הצבא, והבריכה. רשת החוטים של חייו.

בעבודה מאומצת של הרבה אנשים טובים הצלחנו להרים את הפינה הזאת. המימון מגיוס ההמונים, שרבים לקחו בו חלק. ההשקעה כספית, אבל נפשית ורוחנית לא פחות.

בסופי השבוע וגם במהלכו עוברים כאן מאות מטיילים בשביל ועכשיו תימצא להם גם פינה יפה לשבת.

תודה לאנשי המועצה האזורית זבולון על העזרה והתמיכה.

עמוס נצר, ראש מא"ז זבולון: כמועצה לקחנו על עצמנו את המקום הזה, אנחנו רוצים ומחוייבים להיות חלק ממנו. אנחנו מגייסים את המימון להקמת הפארק הספורטיבי, שיוקם במגרש הטיניקט הישן, לספורט ואימון גופני לבני נוער לקראת צבא. אנחנו מחוייבים לשמירה ולפיתוח של המקום המופלא הזה לזכר אסיף היקר והאהוב. אני קורא לציבור להמשיך לפקוד את הפינה היפה הזאת.

פינת אסיף הקמה וחזון

ריהוט האבן ואבני הזיכרון פוסלו על ידי האמן דגן שקולובסקי מקיבוץ עין כרמל, חברת "גומא", על פיתוח הנוף, התכנון והעיצוב: עידן לוגר.

תודה ענקית ליגור שהתגייסה: הבניין, הנוי, החשמליה, ולאוסמה הקבלן. כולם חברו יחד ונתנו יד. תודה לסער גרעין ולעופר קציר שליוו את הפרוייקט במהלך הקמתו ותודה לבית הספר כרמל זבולון, שלקח על עצמו לדאוג לניקיון, ומדי שבוע תגיע קבוצת תלמידים לנקות ולסדר את המקום.

קשר מות

שיחה עם עדי ליבנה לוגר לגל צאת ספר השירים "קשר מות"

איך שיר נולד? שיר נולד בלי הכנה, פשוט עולה בראש ונכתב תוך כדי תנועה... נסיעה, מקלחת, ישיבה בעבודה... מילה או תמונה יכולות לייצר שיר, או סתם מצב רוח ואפילו חלום שזכרתי עם בוקר. הכתיבה היא הדרך שלי להביע במילים את מה שלא יכולתי לתמלל בשיחה חופשית. אחרי שאסיף נהרג, זו היתה הדרך להסביר לעצמי ולאחרים, מה אני חושבת ומרגישה.

ממתי את כותבת? כתבתי גם בחיים הקודמים, לפני שאסיף נהרג, אבל מעט ולמגירה. לא חשבתי אי פעם לפרסם או לשתף.

כיצד השפיע האובדן על הכתיבה? האובדן הפך את הכתיבה לצינור לכאב ולצער. הכתיבה הפכה למעשה להיות התרפיה שלי. היא גם מאפשרת לי לראות איך אני משתנה בתוך מסע האבל הפרטי שלי.

מה היה התפקיד של הפרסום בפייסבוק והמשוב שקיבלת ביצירת הספר? הפרסום והמשובים נתנו חיזוק משמעותי הן להמשיך ולפרסם והן להוציא את הספר.

האם היו שירים שלא נכנסו? יש שירים רבים שלא נכנסו לספר. עבודת המיון היתה עדינה ולקחה זמן עד שהחלטנו מי מהשירים יופיע בספר. היו הרבה שיקולים אם להכניס שיר או לא ובסוף התכנסנו לכמה "שערים" מרכזיים.

מה היו אבני הדרך ביצירת הספר? כתב היד נשלח לארבע הוצאות לאור ולאחר מפגשים עם המוציאים לאור, בחרתי בהוצאה שהרגשתי שתהיה עבורי בית.

מה תפקיד העורכת, נעה שבתאי, ביצירה? לעורכת תפקידים רבים, גם בהחלטה על התוכן, על סדר השירים וכמובן בעיבוד השירים עצמם. זו עבודה כירורגית עדינה ביותר וזכיתי בעורכת גאונה.

כיצד נבחר דווקא השיר "קשר מות" להיות שם הספר? "קשר מות" הוא בכלל הצעה של עידן ולא שלי. העלינו אפשרויות שונות וזו היתה כל כך מדויקת, שהיה ברור שזה יהפוך להיות שם הספר. בעקבותיו נכתב גם שיר עם שם זהה.

כמו בשיר "קשר מות", כמבט בכל שיר בספר, יש אסוציאציה או מטבע לשון, לא פעם הומוריסטית, לתנ"ך, לטרוויה, או לתרבות כללית, וישנם משחקי מילים.

מהיכן כל השפע הזה? האסוציאציות ומטבעות הלשון הן מתוך חיבור עמוק לשפה שלנו ולמקורותיה.

מה ההשראה להדפס על העטיפה? הדפס של בתי, קמה, שהפכה גם היא שותפה לפרוייקט.

מה השורה הנוקבת ביותר בספר מבחינתך? יש הרבה שירים נוקבים אבל הראשון שנכתב מבחינתי הוא קו השבר.

שכול

מהלומת נקישה בדלת.

פסקה הדאגה,

החל הגעגוע.

והשורה הכי מנחמת?

השכמה

אני מפסקת את התריס

לכדי סדק

בכל בקר.

מרגילה את עיני

להפכד מן החשכה,

ממציאת אל מול

עמודים דוריים של בהק.

גם צער

זקוק לאור יום.

מבין כל צורות המשוב, והתגובות, מה המשמעותיות ביותר? לגבי התגובות כולן משמעותיות מאוד. אני אומרת כל הזמן, שדבר לא מנחם, אבל יש דברים שמחזקים. התגובות מחזקות מאוד, בפייסבוק, בווטסאפ, בשיחות, בהוצאות. זה מרגש כל פעם מחדש, וכמובן כל רכישה של הספר היא משמעותית מאין כמוה, וחשוב לציין כי ההכנסות מהספר הולכות כולן לעמותת "דוב קוטב במדבר", כך שנוכל להמשיך ולהוציא לפועל את הפרוייקטים העומדים על הפרק, כחלק מההנצחה של אסיף.

אסיף

(השיר הפותח את הספר, שגם הוקרא באזכרה)

עוצמת עינים התמונות מתחלפות

כמו בסרט לבן-שחר

החיים רקומים שפעת גונים

אבל מי שפואב רואה רק אפר

סיגריה של בקר על גדת מעין

וקפה בניהוח חרשה מתבשל

מה היית אומר לו היינו כאן שנינו

מה הייתי עונה לו היית שואל

ידיך פורטות מקצבים וצלילים

חורק צנאר גיטרה לשון

אתה ואני בשנים קולות

שרים מרחבים וזמן

מה נותר אחר כך, יתמות מיתרים

מתוחים כמו גשר על תהום

ונצל צבאית אחת בודדה

מכסה חול עזתי כתם

חרישית תאסף אל אדמתך

אתה וכל שהנך

ואנחנו עומדים אל מול אבן

שפעת חופנת סודך

לפי כמו הלך צמא במדבר

מי נחם מבקש

וכל פעימה מקצרת מרחק

ליום בו נשוב נפגש

חיה לב איל - לזכרה

אמא שלי

אמא שלי לא אהבה לוויית, גם לא בתי קברות ולא ימי זיכרון... היא אמרה שלא צריך את זה כי הזיכרון נוכח כל יום בלב.

אני לא פונה עכשיו אליה, כי את מה שהיה לי להגיד לה לחשתי לה באוזן, את האהבה והמסירות שלמדתי ממנה הראתי לה כשהייתי לצידה בכל יום ויום בתקופה הארוכה מאז חלתה.

הדבר הכי חשוב לה בעולם היה הילדים שלה ואחכ הנכדים שבאו.

היא כל כך דאגה איזה עולם ישאר לנו - כדור הארץ שמתחמם, מלחמות, פוליטיקאים מושחתים.

היום אולי התחיל לנו עולם קצת יותר טוב עם שובם של החטופים החיים והתקווה לסיום המלחמה.

אחרי הילדים שלה אמא שלי הכי אהבה עוגות קצפת ולנשנש שוקולדים בלילה במיטה ובכלל היא ידעה להתענג על אוכל.

אמא שלי אהבה טבע, פרחים וציפורים (ואם אפשר דרך איזה סרט טבע על הספה אז עוד יותר טוב).

אמא שלי אהבה אנשים והאמינה בהם (לפעמים יותר מידי, כל אדם שהיה מתקשר ומציע לה לתרום כסף היא היתה מאמינה ותורמת בלי לשאול שאלות).

אמא שלי עברה חיים לא פשוטים אך לא ויתרה.

גם בתקופה האחרונה של חיה היא נאחזה בחיים, (גם כשאני חשבתי שאלו לא חיים ראויים).

בימים האחרונים, כשנראה היה שהיא כבר לא איתנו, עדיין סיפרתי לה שהמלחמה נגמרה והחטופים חוזרים.

הבטחתי לה שאעדכן אותה, כשביבי כבר לא יהיה בשלטון, אולי בגלל זה היא הצליחה סוף סוף לשחרר...

אמא שלי נשמה את נשימותיה האחרונות כמו שרצתה כשהיא בבית, מוקפת בכולנו (ילדים ונכדים).

אמא שלי סוף סוף לא סובלת, כמו פולניה טובה היא נחה רק בקבר.

אמא שלי לא אהבה לוויית ולא טקסי זיכרון!

למי שעומד פה היום אני אומרת: יש לכם חבר חולה או בודד?

לכו תבקרו אותו, תשאלו לשלומו, תראו לו שהוא לא לבד, שאיכפת לכם.

אל תחכו ללוויה, זה מאוחר מידי...

אוהבת אותך מאוד ותמיד **נעמה**.

תודה גדולה

אנחנו מבקשים להודות לכל מי שעזר לנו בתקופה הלא פשוטה בה אמא היתה חולה. תמך והקל ולו במעט עליה ועלינו.

לצוות המרפאה (ד"ר סמדר, מאיה, דורית, אנסטסיה, באדר, הגר). לאילנה שטנגל וכל צוות בית אחווה. לללה שניידר וצוות האגרטה.

תודה על הליווי בסוף, לוועדת אבלות וצוות הקבורה. ותודה מיוחדת וגדולה מעומק הלב לאנשים שנגעו באמא במגע הקסם שלהם: גלי קיגל, עירם לביא, מיכל שמיר ועינב שגיב

וככה אני מדמינת אותך אמא, שם למעלה -

יושבת בגינה שתמיד רצית, בצל עץ פיטנה, ומסביבך שיחים ופרחים בשלל צבעים וריחות.
לידך שרוע כלב זאב גדול, שחי רק מאהבה ושלא זקוק לטיולים יומיים או בדיקות וחיסונים.
על ברכיך מכורבל חתול פרסי יפיפה שמגרגר בהנאה.

רוח קלה מנגנת על עשרות מוביילים, פרפרים ופיות מעופפים מעלייך ויונקי דבש שותים צוף מתוק מידריך.

אבא (רפי) יושב לידך, מחזיקים ידיים כאילו לעולם לא נפרדתם.
מגיש לך לב מתוק של אבטיח, אגרוף עם רוטב חמוץ מתוק בכתום זרחני, צלוחית שרימפס בחמאה ושום וכוסית של אייריש קרים.

זאביק שלנו מצטרף, ושיחה חכמה מצחיקה ורגישה קולחת בין שלושתכם.

כשהערב הקריר יורד, סבתא חווה מגיעה בחיך, מביאה לך סוודר שרק סיימה לסרוג עבורך ומניחה על כתפיך ברכות. וסבתא גולדה מניחה לידך ספרי הגות וחוכמה ולהפתעתך גם שקית מלאה ממתקים.

ואבא שלך, בכל הזמן הזה, עומד ומשגיח מהצד, ושומר עלייך, ורואה אותך, עד שהשמש שוקעת והכוכבים מאירים את דרכך הבטוחה, ואז הוא אוסף אותך אליו בזרועותיו החסונות, ובאילמותו מספר לך על אהבתו אלייך.

ובלילה, אמך שמעולם לא פגשת, יושבת לצד מיטתך, מסדרת את השמיכה, ובכף ידה השחומה, שמזכירה לך את כף ידך, מלטפת ברכות את פנייך עד שענייך נעצמות וחיך קטן מופיע בזווית פיד.

וככה אני מדמינת אותך אמא, מכאן, מלמטה -
רגועה, קלת לב ומאושרת.

כל הכאב נעלם, כל הפחדים פגו, רוקדת בקלילות בין השיחים והפרחים שלך, מוקפת בכל אלו שהקדימו אותך -
אהובה, ועטופה ומוגנת לנצח נצחים.

"ובשמי ערב כחולים, ובשמי ערב צלולים,
הירח חייך בחדווה...
וכשאבא נשק לה אוהב וסולח,
נשק לה גם הירח".

יעל

חיה'לה חברת נפשי

כל כך הרבה פעמים צחקנו על הרגע הזה והימרנו מי יספיד את מי, ופתאום אשכרה אני עומדת פה ואת לא לידי לחבר את המילים שרצות לי בראש למשפטים.

כשמאורי נולד הוא הביא לי אותך במתנה, ומאז 51 שנה אנחנו אווזות ידים עד לנשימה האחרונה.
ועכשיו גם מאורי וגם את....

אני הייתי לך אי של יציבות ואת לימדת אותי את משוש החיים.

נוהגים בהספדים לדבר על התכונות המיוחדות של האדם, והקודמים לי בטח כבר סיפרו כמה טובה, נדיבה, מכילה ולא שיפוטית היית, אבל מעל לכול אוהבת את החיים.

גם בתקופה האחרונה, כששכבת ללא יכולת להזיז איבר ורק המוח עדיין קדח חד ורגיש, בכל פעם ששאלתי אותך, אם את עדיין אוהבת את החיים, ענית לי כן.
כן ברור ללא היסוס.

חברתי המופלאה החיים היכו בך לא פעם, אבל לעולם לא היית מושא לרחמים אחרי כל מכה זקפת ראש גבוהה וגאה (כיאה לרקדנית), והמשכת הלאה בכל הכוח, תאוות החיים ניצחה תמיד.

ועכשיו כמה עובדות שיכולות להתרחש רק אצל החברה המיוחדת שלי.
לא היתה לך אמא והיתה לך אהבת אם מארבע אמהות (גולדה, אסתר, ראומה וחיה).
נולדת ללא משפחה והיו לך 4 שמות משפחה.
היית תינוקת אסופית בודדה, ללא שורשים, וכשנפרדת מהעולם סביב מיתתך היה צפוף מצאצאך שבאו למגע אחרון של אהבה.
אף שנולדת לנסיבות קשות ללא מעטפת של משפחה תמיד תמיד היית עטופה באהבה.
חיה'לה שלי באתי לבכות עליך ואני מוצאת שעל עצמי אני בוכה.

ברור לי שבלעדיך החיים שלי היו אחרים.
הכנסת לחיי הרבה שמחה ואושר.
ביחד היינו מכפיל כח אחת של השנייה.
ביחד היה לנו את העוז לעמוד בפני העולם למרוד במוסכמות, לא ללכת בתלם לרדוף אחרי מאווינו להקטין וללעוג לדברי רעל ולהאחז בכל הטוב שהעולם מציע, אפילו אם שבכדי לראות סרט צריך ללכת עם שמיכה ותרמוס לאולם גדול ריק וקפוא, את ה"מה יגידו" הפכנו ל"אז שיגידו".
ועכשיו שאני הכי זקוקה לך פרחת לי.

נעמי אורנסקי

דודה חיה

בכל פעם שהייתי קוראת לך דודה חיה היית מופתעת, אבל את באמת דודה שלי הייתי אומרת, ואת, כאילו לא עברו יותר מ-30 שנה מאז שנכנסת לחיינו, לא התרגלת לתואר.

בכל פעם שהינו נפגשים, היית מזכירה את סיפור ההכרות שלנו. איך הגעת ברכב לקיבוץ שלנו ופגשת ילדה בלונדינית על אופניים, ושאלת אותה איפה גרה משפחת גרינברג, ואני בשקט הובלתי אותך לבית שלנו מבלי להגיד שאני הבת של משה אחיך.

אני לא אשכח, למרות שהייתי צעירה כל כך, את המפגש, את המבוגרים יושבים על הדשא של אבא ואמא, עם סבתא בלומה ז"ל ומנסים להשלים פערים של שנים.
ואני לא מבינה מי זו האישה הזו שפתאום נכנסה לחיינו.

אבל כמו משפחות רבות שעברו את השואה, כל שארית שהצלחנו למצוא הפכה מיד לזיהב. ואת הפכת לדודה שלי (למרות שהיית רק חצי) וילדיך הפכו מיד לבני דודים שלא היו לי.

ופתאום היה עם מי לחגוג חגים ושמחות.

את ערבי חג הפסח אצלך, כשאני ואסי עושים תחרויות מי אוכל יותר קניידלך (או גומבוצים כמו שאנחנו קראנו לזה ואתם אימצתם). חופשים שהייתי מגיעה ומבלה עם גילי בקיבוץ, ושבתות קסומות במרפסת מלאת הפרחים והפיות שכל כך אהבת.

והינה גם השנה כשביקשתי ממך לבוא לספר את סיפורך בגוף הבטחוני בו אני עובדת. סיפור על שואה, אבל בעיקר של תקומה גדולה, על נטיעת שורשים בארץ ישראל, על זה שלא ויתרת למרות האתגרים הלא פשוטים שנאלצת לעבור בדרך. ואת אמרת, אבל מה יש לי כבר לספר. ואני אמרתי שהרבה. שבזכות אנשים כמוך אנחנו פה.

ומאז גם זכיתי לספר את הסיפור של סבא ושלך במסע שני לפולין וללוות זיכרון בסלון.

דודה, לא הגעתי לראות אותך בשנה האחרונה, ממקום אגואיסטי של רצון לזכור אותך כמו שהיית. חזקה עוצמתית, דעתנית, תמיד יפה מטופחת גם שהגוף כבר כאב.

דודה, שכששאלתי מה שלומך, תמיד אמרת "נו את יודעת", כמו פולניה גאה. ואני חייכתי וצחקתי בלב שאני מקווה שבאמת את יודעת כמה טוב יצרת סביבך.

אני מבקשת את סליחתך וסליחת ילדייך על כך שלא באתי להיפרד כמו שצריך. שלא הייתי להם למשענת בתקופה הזו.

דודה אני מקווה שאת עכשיו במקום מדהים מוקפת בגינה רחבה, מלאה בציפורים, פרפרים ופיות. שהתאחדת עם רפי אהובך עם סבא פנחס וסבתא גולדה. ואתם מביטים על כולם מלמעלה בגאווה.

ת. נ. צ. ב. ה

נתגעגע, הגרינברגים

משימת בר מצווה כיתת "תלתן"

לכבוד סוכות, פתחה כיתת "תלתן" את שרשרת משימות שנת בר/בת המצווה בבניית הסוכה הקהילתית ובית קפה, כמיטב המסורת של עשייה יחד ולמען הקהילה.
בין היתר, כללה המשימה פינות הפעלה של מיזם "ראש הברוש" בהובלת בני ובנות המצווה. "ראש הברוש" היא פעילות של **סדנאות יצירה ירוקות** מחומרי הטבע שנמצאים סביבנו ושימוש חוזר של פסולת תעשייתית וחומרים הניתנים למיחזור. סוג פעילות שמאוד מתאים לאופי החג.
היה תענוג לנו ולכל מי שהגיע.
תמונות: יוליה איריס, עינב רוזיאו

אנא סלח
ואל פאטסחה
אפואדא פנכד קאי
בן אדקא אגמרה

